

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 40 september 2013

MARTINUS

OVER DE KONINKLIJKE WEG VAN HET LEVEN

PER THORELL (1/2)

uit: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

BELANGRIJK
BOEKENNIEUWS

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890–1981), dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3
**Over de Koninklijke weg
van het leven**
Martinus

13
Per Thorell
Uit: *Martinus, zoals wij hem, ons herinneren*

22
Belangrijk boekennieuws
Bericht van het stichtingsbestuur

COLOFON

© 2013 Martinus Instituut, Kopenhagen,
Denemarken

Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v.
Gerard Oude Groen)

Layout: Jan de With, Asperen

Druk: Printstudio, Den Haag

Een uitgave van:

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 427 14 97 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

ING rek.nr. 2664692

*Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na
schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.*

OVER DE KONINKLIJKE WEG VAN HET LEVEN

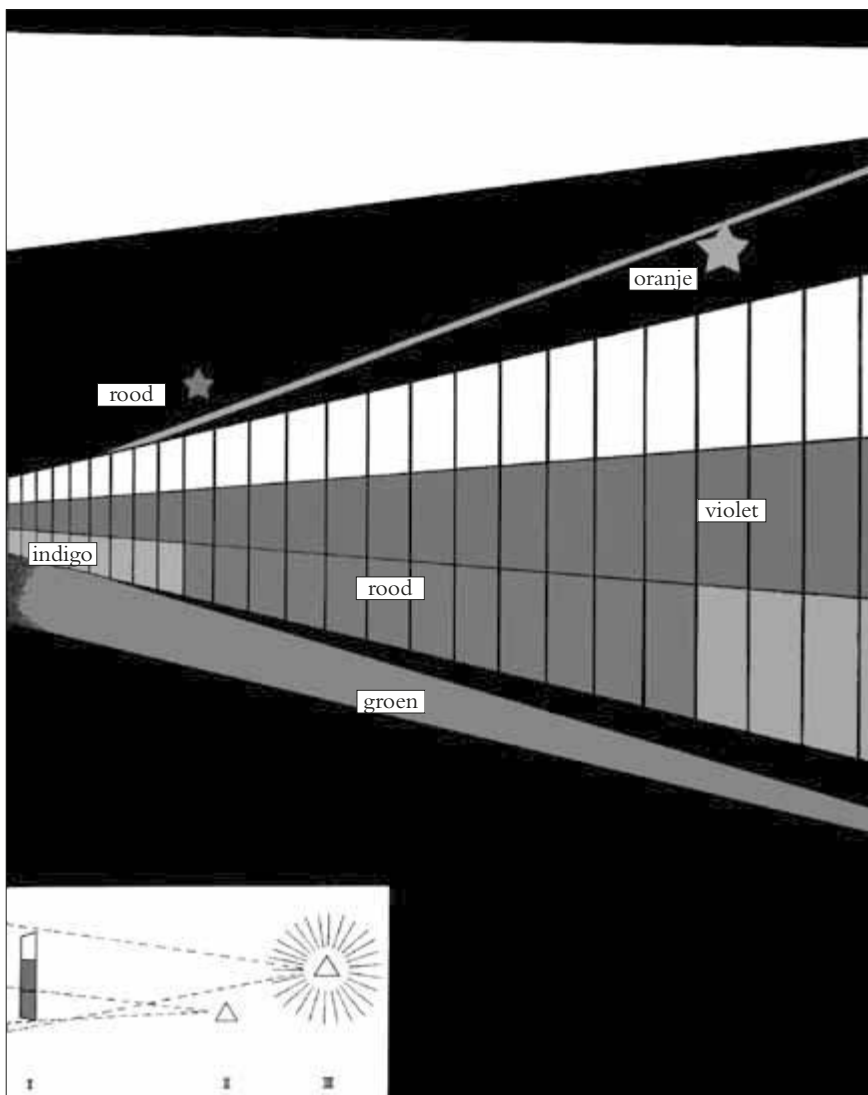
MARTINUS

De wezens ontwikkelen zich van de ene toestand naar de andere. ‘Inwikkeling’ en ‘ontwikkeling’

*Kain en
Abel, Sándor
Ruttkay
(1951)*

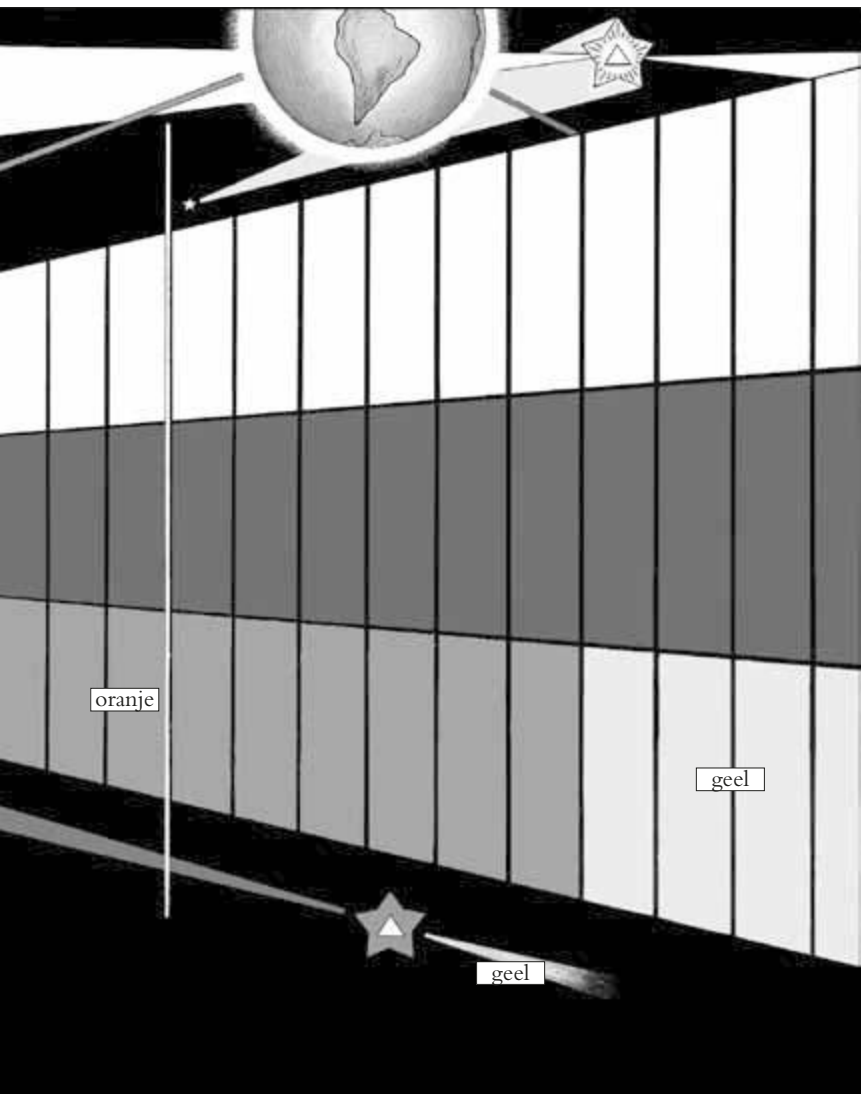
Ik wil het seizoen graag openen met een lezing die ik “Over de Koninklijke weg van het leven” genoemd heb. Deze titel zou eigenlijk voor al mijn zondagse lezingen gebruikt kunnen worden, omdat ze allemaal over onderwerpen gaan die uitsluitend tot taak hebben de eeuwige weg van het leven van alle levende wezens te belichten.

De koninklijke weg van het leven is een weg die door twee grote eeuwige levensterreinen of levenstijdperken

© *Martinus Idealfund 1963*

voert, die ‘inwikkeling’ en ‘uitwikkeling’ oftewel ontwikkeling genoemd kunnen worden. Van deze twee levensstadien bevinden de aardse levensvormen: het mineralenrijk, het plantenrijk en het dierenrijk tot de toestand van de men-

Symbol nr. 4 *De weg naar het licht*

Reg. 4

selijke levensbeleving, zich in het eerste tijdperk. Daarom gaan de mensen dit tijdperk ook een beetje leren kennen. Ze gaan begrijpen dat de wezens zich van de ene toestand naar de andere ontwikkelen, van een lagere of primitieve

toestand naar een volmaaktere. Dit begrip is echter alleen nog maar theoretisch voor dat kleine groepje dat het begint te zien. Voor het overige grote deel van de mensen is het nog bijna volkomen onwerkelijk, iets waarin ze niet geloven en iets wat ze aanzien voor een product van een abnormale fantasie.

De koninklijke weg van het leven is hetzelfde als het omvormingsproces waaraan alles wat leeft onderworpen is

De koninklijke weg van het leven is dus de levensbelevingstoestand van de levende wezens en deze wordt beleefd in de vorm van wat we het lot noemen. Alle levende wezens zijn onlosmakelijk met deze weg verbonden. Zich ervan losrukken zou hetzelfde zijn als zich losrukken van de levensbeleving. Dat zou hetzelfde zijn als kunnen bewerkstelligen dat je tot absoluut niets wordt. Maar dat kan onmogelijk gebeuren, aangezien iets beslist niet niets kan worden, net zomin als iets uit niets kan ontstaan. Daarom is de levensbeleving van het levende wezen eeuwig. De koninklijke weg van het leven is dus hetzelfde als het omvormingsproces waaraan alles wat leeft onderworpen is. Omdat dit veranderingsproces zich aan de ontwikkelde onderzoeker te kennen geeft als de allerhoogste tegenstelling van wat we toeval of chaos noemen, moet het 'logisch' genoemd worden. Dat het logisch is wil zeggen dat het in zijn eindresultaat onvermijdelijk een vreugde en zegen voor levende wezens is. Stel je voor wat het wil zeggen voor iemand die nu een ongelukkig lot heeft met al zijn leed, verdriet en zorgen en die gelooft dat hij de speelbal is van toevallige dode krachten waar geen plan, noch een logisch doel of een logische sturing plaatsvindt. Juist deze volkomen onwetendheid inzake de koninklijke weg van het leven of

de zin van het leven maakt dat men vaak depressies heeft en zelfmoord pleegt. Depressies en zelfmoord ontstaan beslist uitsluitend op grond van de onwetendheid van de mens over de logische bestemming of het goddelijke doel dat het onwrikbare plan van de Godheid of van de voorzienigheid met de levende wezens is, namelijk om de mens naar zijn eigen beeld te scheppen (zie Gen. 1:26). Iets wat het wezen niet weet, kan hij onmogelijk volgen. De ervaringen die een mens niet heeft, daar kan hij onmogelijk naar handelen. Hij zal daarom gedachten hebben en met zijn gedrag handelingen verrichten die niet in overeenstemming zijn met Gods plan met de mens.

De lijdensstoestanden zijn een gevolg van het feit dat de mens tegen Gods plan ingaat. ‘Handel je goed, dan kun je je gelaat opheffen. Handel je niet goed, dan ligt de zonde als een belager aan de deur’

Als de mens niet in overeenstemming is met Gods plan of de bedoeling van zijn leven, dan is hij tegengesteld aan of niet in harmonie met dat plan van God. Hij gaat niet de juiste kant op over de koninklijke weg van het leven, dat wil zeggen dat hij op deze goddelijke weg niet vooruit gaat maar achteruit. Maar omdat achteruitgang tot het tegenovergestelde leidt van wat de goddelijke wil is, namelijk tot ongeluk, lijden, depressie en zelfmoord, zal de mens door deze lijdensstoestand uiteindelijk begrijpen dat dit niet de juiste richting op de koninklijke weg van het leven kan zijn. Hij moet vooruitgaan want alleen die richting leidt tot de culminatie van geluk, vreugde en zegen voor het levende wezen. Overal waar hij wel vooruitgaat, gaat hij naar het licht, terwijl achteruitgang altijd naar de duisternis leidt. Maar hebben we dat ook niet in onze jeugd in het christe-

lijke onderwijs geleerd? Staat er niet dat God tegen Kaïn zei: “Handel je goed, dan kun je je gelaat opheffen. Handel je niet goed, dan ligt de zonde als een belager aan de deur” (zie Gen. 4:1-9). Is het niet zo dat blije mensen hun gelaat opheffen? Kaïn handelde echter niet goed. Hij sloeg zijn broer dood. Daardoor werd hij bang en dacht dat hij zichzelf kon redden door te vluchten. Hoeveel mensen lopen er vandaag niet rond in angst voor het leven en denken dat ze ervoor kunnen vluchten? Hoeveel mensen liggen er over de gehele wereld vandaag de dag niet in ziekenhuizen en zijn ziek en lichamelijk min of meer een wrak? Hoeveel mensen plegen er niet dagelijks zelfmoord? Hoeveel mensen plegen vandaag de dag geen moord of slaan hun naaste dood? Hoeveel lijden niet aan broodnijd en jaloezie of afgunst ten opzichte van hun naaste? Hoeveel mensen koesteren geen antipathie tegen hun naaste en uiten die antipathie in roddel, onware en denigrerende verhalen, of doen andere dingen die hun naaste ernstig benadelen? Zijn zij niet allemaal moordenaars? Zijn zij niet allemaal saboteurs van de levensbeleving van hun naaste?

*The Body of
Abel found
by Adam and
Eve (c.1826),
William
Blake
(1757-1827)*

Er is maar één overtreding van de wet van het leven en dat is de overtreding van het vijfde gebod: “Gij zult niet doden”

Met haat en vervolging, roddel en verbittering, is het onmogelijk vreugde en inspiratie of levenslust bij je naaste te scheppen. Het verminderen van de levenslust bij je naaste is hetzelfde als in overeenkomstige mate iets van het leven van die naaste verlammen of vermoorden. Er bestaat maar één overtreding van de wet van het leven, en dat is de overtreding van het zesde gebod: “Gij zult niet doden” (Ex. 20:13). Het is waar dat we geleerd hebben dat er tien geboden zijn, maar van die tien gaan er negen over de verschillende variaties waarmee het zesde overtreden kan worden. Iedereen die op de een of andere manier de normale levenslust van zijn naaste vermindert, er aan meewerkt hem verdriet, een depressie of levensmoeheid te bezorgen, vernietigt in overeenkomstige mate de levenslust van die naaste en daarmee diens levensbeleving. Maar een vernietiging van levensbeleving betekent moord of doodslag. In de mate waarin iemand haat, vervolgt en roddelt, is hij een moordenaar. En is een moordenaar niet hetzelfde als wat de bijbel vertelt in het verhaal over Kaïn? Hoevelen van alle mensen op aarde kunnen zich op dit moment vrijpleiten een moordenaar te zijn, dat wil zeggen zich in een toestand bevinden waarin ze niet op de een of andere manier de wet van de naastenliefde overtreden hebben, hun naaste overlast bezorgd hebben met hun verbittering en woede of hem anderszins met hun antipathie lastig gevallen hebben? Wordt dat niet een heel erg klein groepje? Jazeker, het wordt zo klein dat hierbij alleen sprake kan zijn van de absoluut volmaakte mens, een Christuswezen of het wezen dat een volmaakt mens naar Gods beeld geworden is. En leeft heel die grote groep mensen op aarde niet in een permanente angst? Proberen ze niet voor de werkelijke waarheid te vluchten met behulp van nieuwe

moordlustige handelingen, leugens en bedrog? Ja, is het niet zo dat de levensbasis van de gehele mensheid juist berust op het zich bekwamen in het vermogen om te doden? Waarom worden er atoom- en waterstofbommen gemaakt en vindt die gehele toename in de ontwikkeling van moordprocessen, dienstplicht en gedwongen militarisme plaats?

Wie kan zeggen dat hij geen Kaïn is

Hoe is het met het rechtsstelsel, dat met behulp van wet en recht de rechtvaardigheid in de maatschappij moet vertegenwoordigen? Berust dat niet ook op het begaan van een aanslag op de levensbeleving van de ‘wetsovertreder’? Wat is opsluiting, wat zijn een duistere hechtenis en een gevangenzetting op water en brood? Wat is de doodstraf en wat zijn alle andere gebruikte martelpraktijken anders dan een sabotage of vermindering van de levensbeleving van de gevangene? Is dat niet in overeenkomstige mate moord? Moord bestaat dus als de levensbasis van zowel de staten als de individuele mensen. Is de uitspraak in de bijbel over Kaïn niet een levenecht verhaal over een toestand die algemeen in de mensheid voorkomt? Wie kan zeggen dat hij geen Kaïn is? Zolang iemand dat niet kan zeggen, is het dus niet zo vreemd dat hij zijn gelaat niet vrij kan opheffen. Dan moet hij wel overschaduwd worden door een slecht geweten, door angst voor het leven, angst voor mensen en dieren, angst om het dagelijks brood niet te hebben, angst om ziek te worden enzovoort. Waar die angst overheerst in de mentaliteit van het wezen, kan geen normale bestaansvreugde bestaan. En waar vreugde en levenslust buitengesloten worden, kunnen alleen depressie en levensmoeheid floreren. Wanneer het ongenoegen over de naaste, over het leven en over de natuur zo sterk in iemands innerlijk woedt dat het een permanente verbittering en woede ontketent,

verkeert hij in discrepantie tot de Koninklijke weg van het leven. Dan is hij in disharmonie met Gods plan met de mens. Daar probeert hij, zonder het weliswaar te weten, achteruit te gaan in plaats van vooruit op de goddelijke weg naar het eeuwige licht.

Iemand wijkt af van de Koninklijke weg van het leven als hij zijn naaste niet liefheeft. De grondtoon van het heelal is liefde

Alle vormen van ongelukkige lotgevallen met verdriet en lijden, depressie en levensmoeheid zijn de gevolgen van de kant van de Kainsmentaliteit die het kwaad bedreef. Het is de bevestiging door het leven zelf van het feit dat wie het kwade doet, dat wil zeggen zijn naaste niet liefheeft, die kan zijn gelaat niet vrij opheffen. Voor hem ligt de zonde als een belager aan de deur. Als we verdriet en zorgen hebben, lijden en problemen kennen, of beter gezegd als ons een meer of minder duidelijk ongelukkig lot overkomt, dan is dat een ontegenzeggelijk symptoom of kenmerk van het feit dat we niet in harmonie met de Koninklijke weg van het leven zijn. We zijn ervan afgeweken. We zoeken andere wegen. De koninklijke weg gaat namelijk vaak heel steil omhoog. En het is altijd gemakkelijker om naar beneden te gaan. Juist die tegenzin om omhoog te gaan maakt dat de mensen het willen vermijden de Koninklijke weg te volgen. Langs de koninklijke weg van het leven lopen vele kleine weggetjes die niet naar boven leiden, maar juist afslaan en in de meeste gevallen naar beneden gaan. En kijken we nu naar het leefgebied van de mensen, dan zien we hoe de meesten zich van de Koninklijke weg verwijderen of zich op zijwegen bevinden die niet naar boven leiden. Maar deze kortere of langere omwegen door mentaal moerasgebied en door mistgebieden of ongelukkige toestanden zonder enig zicht

op het kosmische daglicht, leiden uiteindelijk weer naar de koninklijke weg terug. En na deze verschrikkelijke zijwegen, die door moerassen en gebieden van de dood gingen, worden de mensen gelukkig als ze weer op de koninklijke weg terugkeren, omdat ze juist zien dat deze omhooggaat naar de hoogten waar het licht niet verborgen wordt. Hier is vrij uitzicht naar alle kanten.

En wat zien we op deze hoogten of daar waar de weg van het leven over de toppen van het eeuwige leven gaat? Hier zien we het gehele heelal als Gods stralenglorie, als Gods bewustzijn en gedrag. Hier zien we onze eigen onsterfelijkheid en zien we onszelf naar “Gods beeld, als zijn gelijkenis”. Hier zijn we één met de liefde die de grondtoon van het heelal is; de liefde waardoor het gehele heelal, zowel zijn microkosmos, tussenkosmos als macrokosmos, gestuurd wordt. Hier zien we dat God geen lokaal wezen is, dat in het een of andere overeenkomstige, lokale gebied woont, maar dat alle levende wezens Gods organen zijn waarmee Hij in staat is om zich als de almacht, de alwijsheid en de alliefde te openbaren. Hier geeft het een stralende vreugde of een stralend gevoel van zaligheid om een vreugde en zegen te zijn voor alles wat leeft, want dat is Gods openbaring. In die mentale toestand, met dit kosmische bewustzijn of met deze Christusmentaliteit is het levende wezen één met God geworden. De zoon is weer verenigd met zijn Vader. Hij is een koning van het leven geworden, en zijn kroon is: “de weg, de waarheid en het leven” (Joh. 14:6).

Naar een lezing in het Martinus instituut, zondag 18 september 1955.
Voor het eerst in de Deense Kosmos verschenen in 1981 (nr. 1) met als titel: *Ad Livets Kongevej*. Opgenomen in *Artikelsamling 1*.

Uit het boek: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

PER THORELL

schrijver

Mijn individuele uitgangspunt

Toen ik voor de eerste keer met Martinus en zijn kosmologie in aanraking kwam, bevond ik me in een zoekend, maar verre van ongelukkig stadium in mijn geestelijke ontwikkeling. Met een dichterlijke geest hield ik van Gods groene aarde met haar wisselende seizoenen en daarmee haar voortdurende vernieuwing. Ik hield net zo van de mist, de regen en de wind, als van het licht en de warmte van de zon. In dit alles voelde ik een omarming van en verbond met God. Bij tijd en wijle kon mijn ziel overstromen van verwonderde vreugde. Overal waar ik me alleen in de natuur begaf, *begreep* ik haar niet, maar ik *voelde* wel de nabijheid van iets hogers, zuivers en schoners, van iets wat sprak en fluisterde. Ja, dikwijls wanneer ik in mijn werk verdiept was of door de stille straten van de stad liep, kon deze geest van nabijheid over mij komen. Ik schreef gedichten, liederen en toespraken, en ofschoon ik het liefst alleen was,

1/2

ging ik het niet uit de weg aan een aantal sociale activiteiten te moeten deelnemen.

Als achttienjarige had ik zonder enige echte aanleiding van buitenaf een ontwakende interesse voor filosofie, occultisme en vegetarisme. Dit alles kreeg echter de gelegenheid om relatief braak in mijn bewustzijn te liggen, tot zo'n tien tot twaalf jaar later.

Mijn vader stierf toen ik nog maar twaalf was, en mijn moeder bleef alleen achter met drie kinderen. Zij had een slechte gezondheid, maar een buitengewoon groot geloof in God en bad heel veel. Mijn gehele jeugd is bijna miraculeus gedragen door de impulsen van haar voorbeden.

De eerste kennismaking

In december 1947 werd er een 'occulte' week gehouden in het Unitariërs Huis in Østerbro, waar literatuur tentoongesteld werd en allerlei lezingen gegeven werden. Hier zag ik voor de eerste keer enkele symbolen van Martinus, die echter niet meteen mijn belangstelling wekten. Op zaterdagavond sprak de schrijver en hypnotiseur Louis Brinkfort, en toen ik na zijn lezing met hem sprak en hem bedankte, antwoordde hij, dat hij niets bijzonders had gebracht. Als ik iets met werkelijke diepte wilden horen, dan moest ik naar Martinus gaan luisteren, die zondag om tien uur een lezing gaf op zijn instituut aan de Mariendalsvej.

Ik had daarvoor nooit van die Martinus of zijn instituut gehoord, maar gaf natuurlijk gehoor aan de dringende aanbeveling van Brinkfort en ging zondagochtend naar de Mariendalsvej om te horen wat hij mij te zeggen zou hebben.

Deze kennismaking werd het keerpunt in mijn leven! Martinus sprak over het thema 'Misdad en straf', en ik beleefde de lezing als één grote vingerwijzing naar mijn eigen diepere zelf, waar het mysterie van zowel de duisternis als het licht hun plaats hebben, en alleen daar kan hun mys-

terie opgelost worden. Voor de eerste keer hoorde ik hoe de hartekreet van Golgotha: “Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen” (Luc. 23:34), uitgelegd werd als een uiterst logische, de ziel verlossende waarheidsformule. Tijdens en na de lezing voelde ik mij geestelijk opgetild door en doortrild van een jubelend Amen.

Na deze lezing werd ik een ander mens. Mijn omgeving merkte dat en bevestigde het ongevraagd. Veel van wat daarvoor een bepaalde aantrekking op me had uitgeoefend, werkte nu omgekeerd. Ik wist dat de weg aangewezen was. De lichtimpuls, die mij die zondagochtend door de woorden van Martinus was ingegeven, is sindsdien geleidelijk aan versterkt, tegelijk met de passage van karmische duistere impulsen over mijn belevingshemel. Tijdens zulke schaduwpassages verscheen zijn boodschap altijd nog helderder en onontkoombaarder.

Maar het leven gaat door

Mijn kennismaking met de kosmologie veroorzaakte een totale verandering van mijn opvatting van het leven en daarmee van mijn dagelijkse beleving van het leven. Dat betekende, dat het geaccepteerde, kleverige web van de heersende opvattingen moest wijken voor een nieuwe wijze van denken, voor een herwaardering en een zich distantiëren van wat tot nu toe geborgenheid betekend had. Dat betekende echter geen verminderde belangstelling voor het omringende leven of alle meer of minder vage levenstheorieën en godsdienstsysteem die ik al kende. Integendeel, ik zag dit alles in een nieuw ontsluitend licht, zodat ik onderscheid kon maken tussen de echte waarheidskern en de vertekende laag van spitsvondige vertolkingen.

Het overzicht van Martinus over of zijn analyse van de bewustzijns categorieën maakte het me mogelijk mijn per-

soonlijke situatie te beoordelen en mijn negatieve en positieve talenten te tellen. Dat gaf me een grotere mentale of evolutionaire zin voor de juiste proporties, waardoor ik mijn eigen nietigheid in verhouding tot Martinus en andere grote ingewijden en verkondigers van de waarheid in het verleden kon bepalen.

Ik leerde met meer begrip in ‘de thora of boekenrol van het leven’ te lezen, die Martinus, daartoe waardig bevonden door de voorzienigheid, voor de ogen van de mensen mocht openen.

Van nature was ik altijd bijna allergisch geweest voor alles wat ertoe neigde mij in organisaties, verenigingen, gemeenten, sekten, groeperingen en dergelijke in te lijven. Gedurende de eerste jaren van mijn contact met de ‘Zaak’ van Martinus luisterde ik vanaf de achterste rij banken naar de lezingen, zodat ik me zodra de lezing voorbij was, snel naar huis kon begeven terwijl de ‘verkondiging’ nog zuiver en niet verdraaid in mijn ziel vibreerde, waar zij, wat daar aan edeler talentaadjes aanwezig was, kon bevruchten en laten groeien.

Natuurlijk kon deze geïsoleerde relatie tot de Zaak niet voortduren. Maar er gingen vele jaren voorbij, voordat ik op verschillende manieren een meer persoonlijk contact met Martinus kreeg, een contact dat ik als de grootste onverdiende genadegave van de geest en van dit aardeleven beschouw. Talrijk zijn de gouden herinneringen aan stille uren van samenzijn met deze grote ingewijde, herinneringen die nu mijn innerlijk verlichten en verwarmen. Talrijk zijn de bloemen van wijsheid die mijn herinnering aan onze openhartige gesprekken zowel rechtstreeks als via de telefoon nog steeds kleur geven en verrijken, waarbij Martinus altijd bijzonder genereus was met zijn tijd.

Nu moet je niet denken dat Martinus zich plechtig gedroeg tegenover zijn medemensen. Als we met vrienden met hem samen waren, was de stemming bijna altijd onge-

dwongen en opgewekt, ofschoon je je best plechtig gestemd kon voelen. Juist het samenzijn met hem heeft me duidelijk gemaakt dat Jezus het zo nu en dan best gezellig gehad zal hebben met zijn volgelingen en vriendenkring, ook al zijn de verhalen over hem in de evangeliën meestal ernstig van toon.

Nederigheid en grootheid

Iedereen die een lezing van Martinus heeft gehoord, zal zich zeker herinneren hoe natuurlijk en ongekunsteld hij voor zijn toehoorders stond, en wat voor een kosmische waarheidsautoriteit zijn woorden en optreden vertegenwoordigden. Je voelde dat zijn woorden gewicht hadden. Hij sprak duidelijk met autoriteit. Ja, hij was de culminatie van nederigheid en de culminatie van grootsheid en autoriteit in een en dezelfde persoon.

In zijn privé-leven was Martinus de nederigheid en bescheidenheid zelve. Maar zijn aardse incarnatie stond onder invloed van het koninklijke, astrologische zoneteken de Leeuw, en achter zijn nederigheid was hij zich bewust van zijn geestelijke grootheid en waardigheid, net zoals hij er zich van bewust was dat zijn werkelijke domein en ware grootheid van een andere en hogere orde waren dan die van de geleerden en vorsten van deze wereld.

Op een bladzijde van mijn dagboek heb ik op twaalf mei 1967 (Pinkstervrijdag) het volgende geschreven:

Was 's middags bij Martinus. Tijdens ons gesprek gaf hij krachtig en uit de grond van zijn hart uitdrukking aan zijn verlangen om samen te zijn met wezens van zijn eigen grootheid, zijn verlangen om bevrijd te zijn van de materiële begrenzing die de mogelijkheid van zijn genie om zich zo te manifesteren als wat het in feite was, zo sterk belemmerde. Een dergelijk verlangen wordt bovendien zeker nog versterkt doordat zowel

zijn verst verwijderde als meest nabije medewezens zijn goddelijke grootheid in hoge mate onderwaarderen, omdat ze naar het vlees beoordelen.

Martinus vertelde mij in verband hiermee, dat iemand had beweerd, dat hij (Martinus) een heel gewone man was. Daarop had Martinus geantwoord, dat hij dat niet was, maar dat hij genoodzaakt was om het lichaam te hebben dat hij had, en dat het hem niet mogelijk was om zich in zijn werkelijke gedaante te vertonen.

Ook had Martinus tijdens een ‘medewerkersvergadering’ in restaurant Roma (vegetarisch restaurant in Kopenhagen, vert.) in 1967 met autoriteit in zijn toespraak verklaard:

“Ik heb tot nu toe geen grenzen beleefd voor mijn bewustzijn.”

Tijdens een gesprek in april 1975, in verband met de toen geplande uitgave van een op zichzelf staand boek met de titel *‘Het Derde Testament’*, zei Martinus:

“Ik heb alles waarvan Christus zei, dat de mensen het in zijn tijd niet konden dragen (begrijpen, vert.), maar wat met de heilige geest zou komen” (naar Joh. 16:12-15).

In juli van datzelfde jaar bezochten we Martinus in zijn huisje in Klint, en tijdens ons gesprek over dit boek, dat op dat moment ver gevorderd was, zei hij:

“Ik durf te beweren, dat ik op deze planeet de enige ben die kosmisch bewustzijn heeft.”

Iedereen die Martinus kent, weet, dat uitspraken zoals hiervoor aangevoerd, niet gedaan werden uit opschepperij of spontane aanvallen van grootheidswaanzin, maar alleen vanuit een groot kosmisch overzicht, in het besef de Trooster (oftewel voorspreker, vert.) voor de nieuwe wereldimpuls van de heilige geest te zijn.

Op een avond waren Martinus en ik naar de bioscoop in het Falkonercentrum gegaan naar de première van de film over de schepping *‘In den beginne (...)’*. De première was een soort liefdadigheidsuitvoering, met de koningin en

meerdere notabelen als eregasten. Martinus had in die tijd wat problemen met lopen, maar toen de koningin arriveerde, stond hij toch samen met het overige publiek op, wat mij onwillekeurig aan het denken zette over de begrippen echte en fictieve grootheid. Eigenlijk had de koningin voor Martinus moeten opstaan of knielen.

Voor ons, aan de andere kant van het middenpad, zat een bekende excentrieke miljonair met enkele jonge vriendinnen, en in de volle zaal had hij bovendien een zitplaats gekocht voor zijn wandelstok. In de pauze liepen een paar fotografen van 'Se og Hør' (het radio- en tv-roddelblad Kijk en Luister, vert.) rond in de zaal om bekende gezichten te vereeuwigen. De miljonair had zijn plaats verlaten, en de fotografen vroegen aan ons, of wij wisten waar zijn zitplaats was. Ik kon het niet laten om hen er opmerkzaam op te maken, dat er naast mij iemand zat, die van een orde van grootte was die beduidend boven die van de miljonair lag op wie ze met hun camera jacht maakten. Ze deden toen alsof ze een paar 'plaatjes' schoten, maar dat bleek niet echt te zijn gebeurd, omdat er in hun tijdschrift geen foto van Martinus gebracht werd maar wel van de miljonair en zijn wandelstok.

Jarenlang heb ik thuis een boek gehad met als titel *The secret of the Atomic Age*. Ik had er slechts vluchtig in gekeken, en eind 1979 zette ik me ertoe om het te lezen. Het boek gaf blijk van een verbazingwekkende, verrijkende kijk op het onderwerp. De uitgever ervan was Rider in Londen, die meerdere boeken had uitgegeven van dezelfde schrijfster, die Vera Stanley Adler heette.

Toen ik tijdens een van mijn vele gesprekken met Martinus over het onderwerp kernenergie vanuit een kosmisch gezichtspunt, dit boek en de naam van de schrijfster noemde, glimlachte Martinus bevestigend. Zij was verscheidene keren op het Martinus Instituut geweest en leerde tijdens haar bezoeken aan Denemarken haar echtgenoot kennen.

Schoonheid en waarnemingsperspectief

Om te begrijpen dat het heelal het lichaam van een levend wezend is, moet je je in gedachten macrokosmische grootten kunnen voorstellen. En om te begrijpen dat de microkosmos uit werelden van leven en mensheden bestaat, moet je je in gedachten microscopische grootten kunnen voorstellen. Door gedachteconcentratie moet je je lichaam uitgedijd kunnen voorstellen, zodat het een universum vormt, dus met een vergrote afstand tussen de 'deeltjes'. Het kon gebeuren dat Martinus zei dat de hemellichamen met elkaar communiceren. Ook kon hij zich door gedachteconcentratie 'klein maken' en de levensverschijnselen in bijvoorbeeld een robijn beleven. Als we aan de thee zaten, kon het gebeuren dat hij met zijn vingers over het tafelblad streek en de waarnemingsperspectieven of het spiraalkringlooppincipe uiteenzette, waardoor we een tafelblad als een tafelblad opvatten, ofschoon de werkelijke analyse ervan 'deeltjes en lege ruimte' is, en de afstand tussen de deeltjes van dezelfde orde van grootte is als de afstand tussen zonnen en planeten in de hemelruimte om ons heen.

Dankzij zijn hoog ontwikkelde geestelijke waarnemingsvermogen kon Martinus niet alleen de schoonheid beleven die ons overal in ons tussenkosmische leefgebied omringt, maar ook de orde, harmonie en schoonheid, die zich ontplooiën in die werelden van leven en beweging die hun plaats hebben in de microscopische diepten, die voor de fysiek beperkte waarneming in grootten onder de materie van de atoomkern verdwijnen. Op zijn wandelingen door de stad kon hij soms lang voor de etalages van de juweliers staan en zijn blik concentreren op de sieraden met edelstenen, wat bij hem vibraties van zaligheidsenergie opriep.

Uit symbool nr. 12: De combinatie van de basisenergieën, blijkt dat de combinatie op het vijfde belevingsniveau, de goddelijke wereld, dat misschien het eigenlijke kosmische thuis van Martinus is, sterk beïnvloed wordt door de zesde

basisenergie oftewel de herinneringsenergie. Martinus verklaarde dat zijn beleving van welbehagen door het kijken naar stralende voorwerpen zoals juwelen, kristal, zilver en goud, ja, dat zelfs de lichtreflexen in de winkelruiten, een herbeleving waren van vorige incarnaties. Het herinneringslichaam bestaat uit gelouterde herinneringen oftewel ‘goudkopieën’. Het onedele in de herinneringen – de slakken – wordt in het vuur van de tijd verbrand, maar het goud blijft bestaan. De zaligheidsbeleving wordt door herkenning tot stand gebracht.

Maar niet alleen wat schitterde kon het herinneringsgoud in de rijke innerlijke wereld van Martinus activeren. Op zijn wandelingen door Strøget (voetgangerszone in Kopenhagen, vert.) hield hij ervan stil te staan bij de naturalistische schilderijen die geschilderd waren door de oude meesters en tentoongesteld waren in de bekende kunsthandel aan de Østergade. Ook die verdieping bracht bij hem een wereld van gelouterde gouden herinneringen opnieuw tot leven.

Niet ver van deze kunsthandel ligt Kongens Nytorv, geflankeerd door zeer mooie klassieke gebouwen. Hier ligt ook het eerbiedwaardige hotel d’Angleterre, waar Martinus en ik soms in het restaurant zaten. Martinus hield veel van de consequent doorgevoerde klassiek harmonische decoratie en internationale atmosfeer van het restaurant.

Niet op de laatste plaats was de bijzonder rustige atmosfeer van het restaurant er de oorzaak van dat we gedurende deze bezoeken vele gesprekken hadden die verrijkend voor mij waren. Later heeft Martinus tegen mij gezegd, dat deze uren in d’Angleterre, evenals onze bijeenkomsten in Hotel Marina (in een vissersdorp ten Noorden van Kopenhagen, vert.) voor hem al verwarmende goudkopieën waren geworden – wat ze natuurlijk ook voor mij zijn.

Wordt vervolgd.

BELANGRIJK BOEKENNIEUWS!

Zeer gewaardeerde abonnees, het is eindelijk zover! Er zijn twee nieuwe boeken van en over Martinus' kosmologie verschenen in een Nederlandse vertaling. De boeken worden door onze stichting zelf uitgegeven.

Het eerste is een boek geschreven door Sven Å. Rossen, getiteld *Op weg naar volmaaktheid – evolutie in een nieuw licht*.

Het tweede boek is zo mogelijk een nog grotere mijlpaal voor onze stichting, een boek van Martinus zelf, het eerste deel van zijn hoofdwerk namelijk *Livets Bog I*.

Beide boeken zijn vlak voor ons bezoek aan de Internationale Weken in Klint van de persen gerold, *Livets Bog* zelfs één dag voor vertrek!

Tijdens een feestelijke bijeenkomst op zondag 4 augustus in Klint, opgeluisterd met door het Deense instituut aangeboden thee en taart, hebben we beide boeken gepresenteerd aan alle daar aanwezige Nederlanders. Daarbij zijn de eerste exemplaren, gesigneerd door het bestuur van de stichting, aangeboden aan onder andere de vertalers Willem Jan Kuiper, Gerard Oude Groen en André

Citaat

Het is waar, dat men door de eeuwen heen met het bijgeloof van 'de erfelijkheid' heeft geleefd. Maar dit bijgeloof moet natuurlijk, zoals alles wat foutief is, wijken voor het alles doordringende intellectuele licht van de kosmische helderziendheid.

(Livets Bog 2, § 569)

Stroobant. Van deze aanbiedingen treft u hierbij enkele foto's aan.

Beide boeken oogstten veel lof en complimenten van de aanwezigen, ook van onze vrienden van het Deense instituut, over de lay-out en druk.

De lay-out is verzorgd door onze onvolprezen Jan de With, de mooie druk en binding door NBD Biblion in Leidschendam. Met de medewerkers is een heel prettige samenwerking ontstaan en zij zullen voor ons nog meer boeken gaan drukken.

Het boek van Rossen is uitgevoerd in pocketvorm met acht symbolen in kleurendruk, 338 blz..

Livets Bog I is een prachtig uitgevoerd garenloos gebonden boek met harde koft met de Martinusster in goudopdruk en een omslag met twee symbolen in kleur, helemaal volgens de aanwijzingen die Martinus daar zelf voor heeft gegeven. Het boek bevat 309 blz. waarvan acht symbolen gedrukt in prachtige originele kleuren.

Wij bieden beide boeken aan voor alleszins schappelijke prijzen, zeker gezien de mooie uitvoering en natuurlijk de zeer boeiende en belangwekkende inhoud. Het zijn echte studieboeken, waarvan je de inhoud niet na één keer lezen onder de knie zult hebben.

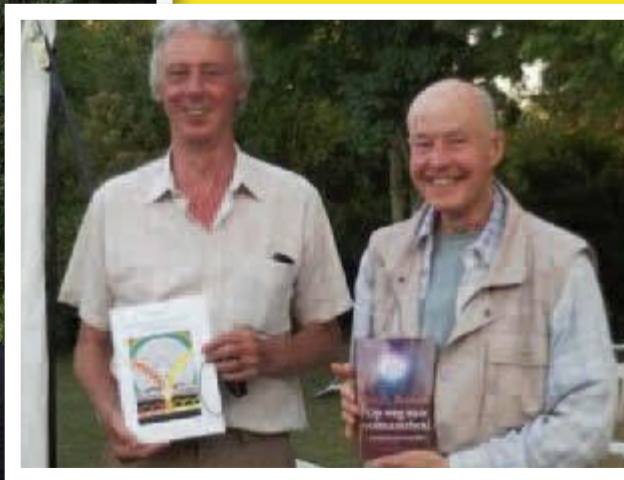
De prijs van Rossen's *Op weg naar volmaaktheid* is € 12,50. De prijs van Martinus' *Livets Bog I* ligt tussen € 20,00 en € 25,00*). Beide prijzen zijn excl. verzendkosten.

De boeken zijn te bestellen bij de stichting via internet (mailadres: info@martinuscentrum.nl) of via een briefje naar: Stichting Martinus Centrum, Boutersemstraat 42, 2518 PC Den Haag.

Met vriendelijke groet,
namens het bestuur,
Dieter Kleinjan, voorzitter

*) Bij het verschijnen van deze Kosmos is de definitieve prijs van *Livets Bog I* nog niet vastgesteld. Eind september wordt de prijs op de website www.hetderdetestament.nl bekendgemaakt.

Presentatie van *Livets Bog* deel I van Martinus en Op weg naar volmaaktheid van Sv.Å. Rossen op 4 aug. j.l. in Klint (DK)

Boven: Vertalers André Stroobant (links) en Gerard Oude Groen

Links: Willem-Jan Kuyper (Martinus Instituut, DK)

Onder: Het bestuur SMC: Dieter Kleinjan, Wilberd Bakker en Huub van Heesewijk

